

de vigtigste af de af Mindretallene stillede Ændringsforslag og berørt de Udtalelser, som ere fremkomne angaaende disse, og skal derfor endnu kun anbefale Tinget at vedtage de af Udvalget stillede Ændringsforslag og forkaste Mindretallenes.

Benzon: Jeg ønsker at takke den højtærede Finansminister for hans Udtalelser angaaende de af det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen) og mig stillede Ændringsforslag vedrørende Aktieselskabers Beskatning. For at give det høje Ting mere Lejlighed til at overtænke Sagen og eventuelt derved forberede den bedre, ønsker jeg paa min Medforslagsstillers og egne Vegne at tage disse Forslag tilbage. Ligeledes ønsker jeg i Henhold til de Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Minister angaaende Beskatningen paa udenlandske Assuranceselskaber, for at give Tid til mulig at faa en endnu bedre Formulering for den af mig foreslaede Tanke, at tage det under 9 a. subsidiært stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Jeg tør maaske udbede mig Numrene paa de Ændringsforslag, det ærede Medlem tager tilbage.

Benzon: Det er Ændringsforslagene under Nr. 3, Nr. 5, Nr. 9, Nr. 9 a., Nr. 13, Nr. 16, Nr. 21, Nr. 22, Nr. 25, Nr. 27, Nr. 28 og Nr. 30.

Formanden: De nævnte Ændringsforslag ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage noget af dem? (Ophold). De ere da bortfaldne.

Borgbjerg: Jeg skal gerne udtale min Glæde over, at den højtærede Finansminister ikke havde noget Ansvar for de Artikler i „Berl. Tid.“, som jeg omtalte, ja, at han endogsaa ikke havde noget Kendskab til dem. Det glædede mig i høj Grad, men endnu mere vilde det glæde mig, om den højtærede Minister vilde benytte den Indfyldelse, han sikkert raader over ogsaa inden for Ministeriet og Regeringskredse, til herefter Dags at forhindre slige Artiklers Fremkomst. Deres Fremkomst kan kun give en Mængde Mennesker den Tanke, at de ere inspirerede fra høje Steder.

Til den ærede Ordfører skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Han sagde, at jeg og min Partifælle ere blevne loyalt behandlede i Udvalget. Jeg har ikke klaget over illoyal Behandling, aldeles ikke. Det

ærede Medlem sagde, at der ikke var ydet nogen Modstand mod, at vi stillede de Ændringsforslag, vi ønskede. Det manglede bare! Det manglede bare, at man skulde yde Modstand mod, at et Mindretal stillede hvilke som helst Ændringer, det vilde. Saa langt ere vi dog ikke — endnu ikke — komne, heller ikke efter Systemskiftet! Jeg har ikke klaget over illoyal Behandling, men jeg har kritiseret en vis Arbejdsmetode, som maa føre eller let kan føre til den Slags noget skødesløse Betænkninger som den, der her foreligger. Det er det, jeg har gjort.

Den ærede Ordfører sagde, at der var undt mig ikke en halv Time, men 24 Timer til Affattelse af en Betænkning, det var noget helt andet, end jeg havde sagt. Jeg havde sagt, at vi havde haft den eneste, den første, den sidste, den afgørende Ministerkonference, og saa var det Meningen, at en halv Times Tid efter skulde der afgives Betænkning. Det er sikkert nok. Det var nemlig forrige Torsdag. Da udtalte Konseilspræsident Deuntzer ved sit Vælgermøde i Ringe om Formiddagen ved Ettiden, at om Aftenen skulde der afgives Betænkning i Skatteudvalget. Kl. 4 samledes vi til Møde her, altsaa efter Konseilspræsidentens Tale. Mødet varede et Par Timers Tid. Da det var forbi, og vi havde faaet Ministerens Stilling at vide, vilde man, uden en Gang at tilkendegive os Mindretal, hvorledes Flertallet stillede sig efter Ministerens Bemærkninger — man gik formodentlig ud fra, at man var klar over, at naar Ministeren sagde: det kunne vi ikke acceptere, at saa kunde Flertallet det heller ikke, — hvad vi paa det Tidspunkt ikke vare klare over, mens vi nu ere det, men saa vilde man have, at en halv Times Tid efter skulde Betænkningen afgives. Derimod protesterede Mindretallene, ikke alene det Mindretal, hvortil jeg hører, men ogsaa andre Mindretal, thi det var dog at drive Løjerne lovlig vidt. Naa, saa fik vi et senere Møde, og der fik vi at vide officielt, hvorledes Flertallet stillede sig, og saa vilde man have en Betænkning meget hurtigt. Saa fik vi ikke af Naade 24 Timer, men det Mindretal, hvortil jeg hørte, forlangte 24 Timer til at affatte en Betænkning. Vi syntes ikke, at det var for meget, naar Flertallet havde været 2 Maaneder om at lave sin.

Den ærede Ordfører sagde, at han kunde ikke se, at jeg havde nogen Ret i, at denne Skattereform i nogen Maade vilde hindre eller standse en Toldreform. Det var højst mærkeligt, at han ikke kan se det.